

- κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως. Τάζει ὁ κύρ Γεώργης τ(ῇ)ς κόρης στου τῆς ἄνωθεν
Μαρίνας κατὰ
- 15 τὸ προικοσύμφωνο τῆς μακαρίτισσας τῆς μητέρας στῆς τῆς ποτὲ Καλῆς
τὰ ὅσα
τῆς ἔδωσαν οἱ γονεοὶ ντης νὰ εἶναι ἐδικά ντης τῆς ἄνωθεν Μαρίνας —
Ἀρχὴ κ(αὶ)
τοῦ ἀδρός. Τάζει κ(αὶ) ὁ κύρ Γεώργης ὁ ἄνωθεν μὲ τὴν συμβία ντου τοῦ
υἱοῦ ντως τοῦ ἄνωθεν
Νικόλα τὴν εὐχή ντως, τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδδῃ νὰ
τὴν ἐορτάζη στ—
ὁ Φηώντα στὸν Ἅγιον κ(αὶ) τὸ Ἀντιλάμπρου στὴν Παναγία μας κ(αὶ) τὴν
παραμονὴ τῶν =
- 20 Χ(ριστο)υγεννῶν. Ἀκόμη λέγει τὸ ἀδρόγυνο συνιθασμένο πῶς ὅ,τι τῶς
εὐρίσκεται τοῦ ἀδρός
κ(αὶ) τῆς γυναικὸς σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια κ(αὶ) δέδρα, τόσο σῶχωρα
σὰν κ(αὶ) Ἀκρω—
τηρίου, κ(αὶ) εἴ τι ἄλλο τῶς εὐρίσκεται κ(αὶ) σπιτικὰ κ(αὶ) ζωντόβολα ὅλα
ἐδικά ντου μὲ
κοντετζιόν: νὰ κυβερνᾷ τοὺς γονεοὺς στου ἔως ποὺ ζοῦν κ(αὶ) ἀποθανό-
ντας στῶν νὰ
κάνη τὰ μνημόσυνά ντως κατὰ τὴν τάξιν. Εἰ δὲ κ(αὶ) ἤθελεν τοὺς ἀφήσει
νὰ μὴν τοὺς
- 25 κυβερνᾷ, νὰ ἔχουν ἄδεια νὰ πιάνουν ἀπὸ ὅλα τὰ ἐμισὰ νὰ τὰ κάνουν ὡς θέ-
λουν κ(αὶ) βούλονται δίχως κανένα ἐμπόδιον κ(αὶ) τὰ ἄνωθεν πράγματα
δέλουν τὰ
ὀνοματίσου κάτωθεν ἓνα πρὸς ἓνα εἰς ἔνδειξιν—
= Ηα Σαματις αρονις μαρτιρο ὡς ἀνοθεν —
= σιμεων ιερομοναχος γρατζηας μαρτιρο— τα ἀνοθε —
- 30 Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις εγγραφα κ(αὶ) μαρτιρο—

230 (φ. 165r [177])

Διαθήκη
Μανόλη ποτὲ Νικ. Σμαῖλη
καὶ Δεσποينوῦς Σμαῖλη

1756, Σεπτεμβρίου 7

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Ἰωάννη Ἀρώνη ὁ Μα-
νόλης ποτὲ Νικόλα Σμαῖλη μὲ τὴ συμβία του Δεσποينوῦ κάνουν τὴ διαθήκη των

καὶ μοιράζουιν στὰ 3 παιδιὰ των (Νικόλα, Ἑρήνη καὶ Κυριακὴ {καλογριά}), ὅσα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἔχουν ἀκόμα στὴν ἐξουσία των. Ἡ «κοντάνα» σὲ περίπτω-
ση ἐνοχλήσεως ὀρίζεται στὰ 20 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1756 – Σεπτεβρίῳ – 7 – 177
= Τὴν σήμερο φαίνονται ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων ὁ
κὺρ Μανόλης ποτὲ Νι-
κολάου Σμαῖλη ὁμάδι μὲ τὴν συμβία ντου κερά Δεσποινού στέκοντας
ὑγιεῖς κ(αὶ) οἱ δύο ἔχον[τας]
τὰς φρένας σώας θέλουν δεληματικοὶ κ(αὶ) κάνουν τὴν παρὸν διάταξιν διὰ
νὰ ἀναπαύσουν τὴν
- 5 ψυχὴ ντως κ(αὶ) τὰ παιδιὰ ντως νὰ τῶς ξομοιάσουν τὰ ὅ,τι ἔχουν στὴν
ἐξουσία ντως νὰ δώσουν τοῦ κα-
θενὸς παιδιοῦ ἐκεῖνο ποὺ τοὺς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ τὸ ἔχη εἰρηνικὸ κ(αὶ)
ἀσκαδάλιστον. Κ(αὶ) πρῶτον τῶς δί-
νου ὁλωνῶ τὴν εὐχὴ τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς Παναγίας κ(αὶ) τῶν γονέω
ντως κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως, ἔπειτα δώνουν τοῦ
υἱοῦ ντως τοῦ Νικόλα στὸν Κάλαμο τὸ ἀμπέλι ὅλο τὸ ἐμισό, τὸ ἓνα τετάρ-
τι τὸ ἔχουν ἀγορὰ ἀπὸ Νικο-
λὸ τοῦ Κωσταντῆ Σάββα κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο τοῦ τὸ ἀπαραιτᾶ, τὸ δὲ
ἄλλον τετάρτι νὰ τὸ καρποτρῶνε οἱ
- 10 γονεοὶ ἐν ὅλῃ ντως τὴν ζωὴ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στω νὰ εἶναι κ(αὶ) αὐτὸ
τοῦ Νικόλα, γῆς-δέδρα, κ(αὶ) μετὰ
πασῶν τῶν δικαιωμάτων ντου, τὸ ἀμπέλι στοῦ Κάγκανη νὰ τὸ ἔχουν ὁ Νικό-
λας μὲ τὴν καλογριά
τὴν ἀδελφὴ ντου ἀπὸ τὴν σήμερο, τὸ περβόλι στὴν Κοξακὴ λεγόμενον τοῦ
Σκυλιᾶ μὲ τὲς ἐλιές τὸ μερ-
τικὸν ποὺ ἔχουν ἀποκατωδιὸ στοῦ Ἀποστολῆ τὸ χωράφι κ(αὶ) αὐτὰ τοῦ
Νικόλα κ(αὶ) τῆς καλογριάς,
τὰ χωράφια στὴ Θυμωπὴ στὸ Δίστομο νὰ τὰ ἔχουν ὁ Νικόλας μὲ τὴν
ἀδελφὴ ντου τὴν Ἑρήνη, στὴν Ἀ-
- 15 γριοσυκιὰ τὰ χωράφια τὴν πάρτη ντως νὰ εἶναι τῶν τριῶ ντως παιδιῶν, τοῦ
Νικόλα καὶ τ(ῆ)ς Κυριακῆς κ(αὶ) τ-
ῆς Ἑρήνης, στὴ Ζημιὰ τοῦ Καλαντοῦ τὰ χωράφια ποὺ ἔχουν νὰ εἶναι τοῦ
Νικόλα κ(αὶ) τῆς Ἑρήνης, τὰ χωράφι-
α ποὺ ἔχουν στὴν Πατελούρα ἢ πάρτη ντως νὰ εἶναι τῆς Κυριακῆς τῆς θυ-
γατρός στω, τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχουν

- στην Κοξακή παντοτινὸ μὲ τὸν Ἀποστολὴ ἢ πάρτη ντως {νὰ εἶναι} τῆς
 Ἑρήνης τῆς θυγατρὸς στως, στίς Δρυάδες στήν
 Κοξακή, γῆς-δέδρα, νὰ εἶναι τρία μερτικὰ τῆς Κυριακῆς κ(αὶ) ἓνα τῆς
 Ἑρήνης, κ(αὶ) τὸ ἀμπελάκι ποὺ ἔχουν στοῦ
- 20 Λιμογιάννη ἀ τὸν Τζιροφρανκούλη νὰ εἶναι τῆς καλογριᾶς στως, στὰ
 Προβολάκια τ' Ἀπλικίου τὸ χωράφι ἢ πάρ-
 τη ντως κ(αὶ) αὐτὸ τῆς καλογριᾶς. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχὴ ντως νὰ τῶς τὰ
 πληθύνῃ. Εἰς τὰ ὁποῖα λέσιν πὼς ἔχουν
 χρέος κ(αὶ) μοιράζου ντα κ(αὶ) αὐτὰ νὰ δώσῃ κάθε παιδὶ τὸ μερτικὸν ποὺ
 ἐδῶ θέλουν τῶς μοιράσει νὰ δώσῃ ὁ
 Νικόλας χρέος γρόσια τριάντα ἐννέα μὲ κ(αὶ) δέκα ποὺ ἔχει δοσμένα
 κ(αὶ) ἡ Κυριακὴ νὰ δώσῃ χρέος γρόσια
 δεκατρία κ(αὶ) ἡ Ἑρήνη νὰ δώσῃ κ(αὶ) αὐτὴ χρέος γρόσια δεκατρία μὲ
 κράτησιν: τὰ τρία παιδιὰ νὰ τοὺς κυβερ-
- 25 νοῦν τοὺς γονέους ζωντανοὺς κ(αὶ) ἀποθαμένους κατὰ τὸ δυνάμενό ντους
 νὰ μὴν τοὺς ἀπαραιτήσουν. Ἀ-
 κόμη τὸ μαγερεῖό ντως νὰ κάθεται ἡ καλογριὰ ἕως ποὺ ζῇ κ(αὶ) ἀποβιώ-
 νοντάς στής νὰ εἶναι τῆς Ἑρήνης.
 Κ(αὶ) ἂν κανένα καιρὸ ἤθελε σηκωθῇ κανένα παιδὶ νὰ ἐνοχλήσῃ τὸ ἄλλο,
 νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα ντως κ(αὶ) νὰ
 πληρώνῃ κ(αὶ) κοντάνα τῆς κατὰ καιροῦ ἀφεδίας γρόσια εἴκοσι κ(αὶ) πάλιν
 ἢ παροῦσα νὰ μένῃ σταθερά,
 βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος στερεώνοντάς στην κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυ-
 ρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς— Ἀκόμη τὸ
- 30 καύκαρο ποὺ ἔχουν στήν Κοξακὴ ἀπανωδιὸ τοῦ Λέπουρα νὰ εἶναι τῆς κα-
 λογριᾶς:—
 — *Ἡά Σαματις αρονις μάρτιρο ὡς ἀνόθεν* — —
 — *ιῶανίς ἀρονίς μαρτηρό ὡς ἀνοθεν* — —
 Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

231 (φ. 165v)

Προικοσύμφωνο
 Γεωργίου Στεφ. Τζώτη
 καὶ Μαρίας ποτὲ Ἰωάννου Τζαννετῆ

1756, Νοεμβρίου 15

Ὁ Στέφανος Τζώτης μὲ τὴ συμβία του Ἀννέζα καὶ ἡ Λιανή, γυναῖκα τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ